

SLOVENSKI NAROD

Štev. 32.

Entered as second-class matter May 20 1910 at the Post Office at Pueblo, Colo., under the act of March 3, 1879

Pueblo, Colo., 7. avgusta 1914.

Edini slovenski list na zapadu.
Geslo: Zapad za Zapad!

Leto VIII

PO SVETU

Soproga predsednika Wilsona je v četrtek popoldne preminula v 50. letu svoje starosti. Bolehala je že več mesecev in najbolj zdravniki ji niso mogli pomagati. Bila je zelo priljubljena v vseh krogih. Predsednik je globoko potrjen v njegovi prijatelji kakor tudi sovražniki mu pošiljajo iskrene sožalje.

Vojna je splošno napovedana.

Vse evropske velesile so mobilizirale svoje armade ter jih poslale na bojišče. Do tako groznega koraka je pa tako prišlo: Neka avstrijski Srb, mlad fantalin, je usmrtil sorodnika avstrijskega cesarja. Za ta umor je Avstrija iskala zadoščenje od srbske vlade, ki sploh nič ni bila kriva. Ta avstrijska zahteva je bila prevelika in neopravičena. Srbija bi bila oddala svobodo, ko bi bila ugodila Avstriji. Zato pa avstrijskemu ultimatu ni popolnoma ugodila. Ker srbski odgovor ni bil dovoljen, je Avstro ogrska takoj napovedala vojno proti mali državi. Rusija je nato takoj začela mobilizirati svojo armado, da brani bratski srbski narod pred Avstrijo. Takoj na to se je pa vmešala Nemčija, namreč iz boječnosti, da bi se Slovani povspešili. Napovedala je vojno Rusiji, in poleg, kar tebi nič in meni nič, prekoračila je francosko mejo. Ta korak je bil sam ob sebi kot napoved vojne. A v prodiranju v Francijo se pa Nemčija prav nič ni ozirala, kje je hodila. Šla je naravnost skozi Belgijo, katere dežela se je proglasila kot nevtralna, in kot taka, ne sme biti v pomoč bojevnikom Belgija je Nemcem prepovedala prehod čez njene krajine in se tudi uprla z orožjem. In sedaj, Anglija je v zvezi z Belgijo in je zavezana, da jo mora čuvati. Zato je angleška vlada poslala Nemčiji ultimatum ter zahtevala da mora spoštovati belgijsko nevtralnost, sicer bode Anglija primorana braniti rečeno deželo z orožjem. Ošabna Nemčija se ni ozirala na angleško zahtevo. Vojska se je napovedala in zadnja evropska velesila je bila vpletena. Vojska je toraj napovedana med Avstrijo in Srbijo; med Avstrijo in Rusijo; med Rusijo in Nemčijo; med Nemčijo in Francijo; med Nemčijo in Anglijo. Italija ni vmešana, proglasila se je namreč za nevtralnost. To pa največ iz razglobe, ker ve, da bode Nemci pošteno tepeni in še ona zraven, če se vmeša. V drugič je še en vzrok in namreč ta, da Italijani so zelo sovražni proti Avstro ogrski in ji nočejo pomagati. Od nje bi radi dobili krajine ob adrijskem morju. To se ji pa posreči le tedaj, ako je Avstrija uničena. Potem po čemu ji še pomagati? No, polentarij nočejo pomagati Nemcem. Po pogodbah je Italija zavezana pomagati Nemčiji in Avstriji. Govori se pa sedaj, da bode Italija gotovo odstopila od tro zveze ter se priklonila k angležkim zaveznikom.

Pri Liege na Belgijskem se že več dni vrši huda bitka med belgijskimi in nemškimi četami. Kakih 40 tisoč Nemcev se je navalnila na Liege, kjer je dobro utrjenih samo 25 tisoč Belgijscev. Belgijsci se dobro branijo in Nemci še prav nič niso napravili. Izgubili so pa že osem tisoč vojakov. Nemška armada namreč prodira skozi Belgijo, da tako pride do slabo obvarovane severne Francije, ki se meji z Belgijo.

Avstrija je umaknila večino svoje armade iz juga, kajti sedaj se more braniti tudi proti Rusiji. Belgrad je še vedno v rokah Srbov. Vsi avstrijski napadi so bili takorekoč brez uspešni. Obe vojski sta že trpeli velike izgube.

Mnogo Slovanov v avstrijski armadi ob srbski meji je dezerterovalo ter se pridružilo Srbom. Da se pa avstrijska armada tako neuspešno bojuje napram srbski, je pa mogoče pripisovati temu, da slovenske čete nočejo ubijati svoje rodne brate Srbe.

General Rodimir Putnik, vrhovni poveljnik srbske armade, je nevarno obolel. Njegov sin, ki vodi en zbor na meji, je bil ranjen v zadnjih spopadih.

Ustaja Poljakov v Rusiji je pričakovati v slučaju, da bode Rusija imela preveč posla z Nemčijo in Avstrijo. V Ameriki se pripravljajo na tisoče prostovoljcev, ki jim bodopri skočili na pomoč v boju za svobodo.

Turčija se ne bo vmešavala ter bo nevtralna. Bosphorus je zaprla bojnim ladijam bojevnikov. Ruske ladije v črnem morju nimajo izhoda, ravno tako tudi ladije drugih vlad, katere je pa že zaplenila ruska mornarica.

Iz Londona poročajo, da se huda bitka vrši med angleškimi in nemškimi brodovjem. 250 angleških mornarjev je bilo že ranjenih.

Iz Kitajskega je došlo poročilo, da se je pri Wei Hai Wei vršila bitka med rusko in nemško bojno ladjo. Obe ladiji sta se potopile.

Japonska pripravlja svojo vojno mornarico, da jo pošlje Angliji na pomoč.

Angleška križarka Amphion je zadela ob podmorsko mino in se potopila z 135 osebami.

\$2.500.000 bode tukajšna vlada poslala amer. turistom v Evropi, ki so v velikih stiskah in poleg ne morejo dobiti parobrodov, da bi se povrnili v Ameriko.

Malenkostne izgube so trpele že vse vlade. Nobena armada pa še ni imela velikih uspehov. Poročila o spopadih, ki dnevno prihajajo, so nezanesljiva. Strogo cenzuro so upeljali v Evropi in poleg so še pretrgali več kablov, tako da direktnih novic ni moči dobiti.

Nemški cesar kliče v vojsko vse zmožne Nemce ne glede na starost.

Amer. poslanstva v Evropi so prevzela zastopstvo raznih vlad sedaj vpletenih v vojsko. Nemške interese v Franciji bo čuval amer. poslanik, ravno tako francoske v Avstro ogrski, itd.

Anglija se resno pripravlja za vojno, katere je sedaj nemogoče zavrniti.

Angleško brodovje je dosihmal zaplenilo 50 nemških ladij.

Evropski bojevniki imajo 2110 vojnih zrakoplovov in vodilnih balonov. Isti so razdeljeni sledeče: Francija jih ima 750; Nemčija 500; Rusija 380; Italija 200; Avstrija 150; Anglija 130. Bitke v zraku bodo toraj najbolj zanimive in odločilne. Bitka na morju je pričakovati le med Anglijo in Nemčijo.

V Canadi se tudi pripravljajo za slučajne napade tekom vojne. V raznih lukah so postavili podmorske mine.

Denar sedaj ni varno pošiljati v tuzemstvo. Od tam ga je pa tudi ne moči dobiti.

Avstrijske čete so že večkrat poiskusile prebresti reko Savo toda vselej so bile odgnane z velikimi izgubami.

Avstrija je navalila več slovenskih korov na Srbijo. Nekateri trdijo, da je to znak, da so Slovani v Avstriji patriotični ter podložni vladi. Toda to je daleč od resnice. Vojna oblast dobro ve, da je bolje imeti slovenske čete med nemškutarskimi in srbskimi, nego jih pa imeti za hrbtom. Prav lepo bi izšlo, kajne, ko bi bili Nemci na meji med avstrijski mi Slovani in Srbi. V tako past jih ne spraviš. In kar se tega tiče, Slovani v Avstriji morajo itak prenašati najtežja bremena, morajo se vojskovati in plačevati ogromne davke. Nagrade pa dobivajo le Nemci.

Po umoru Franc Ferdinanda v Sarajevi so royalisti usmrtili 200 Srbov v Hercegovini. Me nim, da je bilo življenje teh Srbov skupaj gotovo toliko vredno kot življenje nemca Franc Ferdinanda. Zakaj potem klati še nadaljnjih žrtev za zadoščenje?

Slovenci v Avstriji sploh ne vedo, da je vojska napovedana. Pisma dohajajo od tam, toda nikdo ne omeni o vojski. To vedo, da se armade mobilizirajo, toda vzroka ne.

Avstrijska vlada se je vedno posluževala nemščine, ko je imela kake opravke s Slovenci. Sedaj, ko se je pa treba pretepati in kri prelivati, pa ta vlada ponižno apeluje do naših vrlih Slovencev, namreč v nam ljubi materinščini. A s tem si bode malo pridobila.

V New Yorku so Slovani na javnem shodu protestirali proti temu, da bi se Avstrijski podaniki vrnili domov v pomoč avstrijski vojski.

Avstro ogrska je šele v četrtek napovedala vojno Rusiji.

Nemčija grozi Italiji vojno če ji ne pride na pomoč. Nemce bo imel polne roke dela, ako se bo pretepal z vso ostalo Evropo.

Parobrod raznih dežel so bili poklicani v vojno službo tako da ni moči iti v Evropo.

Avstrijski se ne bojujejo za dom, vero in cesarja, marveč hočejo Srbom odvzeti dom, vero in svobodo.

Nemški vojaki so v Metz zaslačili trije francoske zdravniške, ki so hoteli zaneti strup v vodnjake, da bi tako povzročili bolezen in kugo v nemški armadi. Skoro ni potrebno omeniti, da so se aretirani zdravniki kmalu potem preselili v večnost.

Nemški parnik Kron Prinzessin Ceceile, ki je dne 28. julija zapustil New York za \$13.000.000 v zlatu in srebru, se je moral vrniti. Bil je že skoro čez ocean, ko je vodstvo dobilo vest, da ga francoska vojna mornarica zasleduje ter ga hoče zapleniti. Družega ni kazalo kot vrniti se do nevtralnega ameriškega obala. Luči so vgasnili ter se z vso mogočo silo napotili nazaj. Vozili so v neznanih vodah in v megli, kar je potnikom dalo povod, da so celo protestirali proti takem divjem begu. Toda kapitan ni hotel, da bi kdo zaplenil tako veliko vrednost in se na proteste ni oziral. Parnik je sam ob sebi vreden pet milijonov.

V slučaju hude vojne v Evropi bodo tukajšne Slovenke pobirale prispevke za družbo rdečega križa, namreč v pomoč slovenskim bojevnikom.

Predsednik Wilson je izdal proklamacijo, v kateri naveda da bode Amerika ostala nevtralna v sedanji evropski vojni. Ob enem prosi vse prebivalce širom ljudstva, da spoštajo tozadnje predpise in naj ne kršijo nobenih postav, da se potem ne bode moglo reči, da Amerika ni bila nevtralna v pravem pomenu besede. Pogodbe in postave pa ameriškim prebivalcem prepovedujejo sledeče: Nobenemu ni dovoljeno sprejeti službe pri enem ali drugem bojevniku, bodisi na suhem ali na morju. In nadalje, noben ne sme tukaj iskati sodelavcev za enega ali drugega bojevnika. Najeti družega človeka, da gre izvan Združenih držav z namenom stopiti v vojsko, je tudi prepovedano. Prepovedano je tudi pošiljati bojevnikom organizirane vojne sile, kot vojake, ladje, itd. Brodovja bojevnikov smejo priti v ameriške luke edinole v slučaju velike potrebe, kot za premoč, hrano, itd. Edinole kar je nam Američanom dovoljeno storiti, je povedati naše mnenje o vojni, bodisi privatno ali javno.

Predpisi nevtralnosti so zelo nejasni, dajejo ameriški vladi mnogo skrbi. Tudi to se celo govori, da evropske vlade ne bodo smele iskati svojih rezervistov tukaj ter jih pošiljati v vojsko.

Evropsko vojsko je obsojati nad vsem je pa obsojati avstrijsko vlado, ki je pričela vojsko za prazen nič. Za eno osebo, če prav v je sorodu z cesarjem, ni pravično zahtevati na tisoče in tisoče žrtev čvrstih delavcev, ni pravično povzročati ogromnega gorja sorodnikom nedolžnih žrtev. Življenje vsakega vojaka, ki je bil in bo ubit v sedanji vojski, je ravno toliko vredno in po pravice še več, kot je bilo življenje onega, ki je bil usmrčen v Sarajevi. Zakaj potem toliko klanja?

Evropski prebivalci raznih držav nimajo nobenih medsebojnih sporov, toraj zakaj bi morali moriti eden drugega. Srbski prebivalci nimajo kaj za računati z avstrijskimi prebivalci. Za stran zadnjega umora še prav mirno lahko prenašajo težave tega sveta.

Ako ima pa Franc Josip kaj za računati s kraljem Petrom, naj se pa sama poprimeta. Eden bode zmagal, eden bo pa poražen, ravno tako kot bode s sedanjo vojno izvzemši da vsled vojne bode padlo na tisoče nedolžnih žrtev in poleg bode povzročene še na milijone škode. V obratnem oziru bi pa mogoče samo en vladar padel in bilo bi prav nobene škode. Nedolžno ljudstvo naj bi pustili na miru, saj itak zadosti trpijo pod krutim vladanjem cesarjev in kraljev.

Mehikanci so usmrtili Maximilijana, a radi tega Avstrija ni napovedala vojno napram Mehiki. Nek Italijan je umoril cesarico Elizabeto, in zopet Avstrija ni naskočila na Italijo. Nek poljak je usmrtil McKinleya, toda Amerika ni obdoližila poljski narod ter napovedala vojno. Nek Nemec je skoraj usmrtil Roosevelta, a dosihmal še nismo slišali, da je bil kak napoved vojne. Sedaj se je pa slični slučaj zgodil v Sarajevi in takoj je Avstrija napovedala vojno proti srbski deželi, ki pa ni imela nobene stika z umorom. To ti je avstrijska logika!

Kralji in cesarji sploh niso več vladarji, temveč imiteltji suženjev, od katerih smejo zahtevati ne samo vse posvetno in etje, marveč celo življenje.

Naša mačeha!

Krvavo evropsko igro, katero je pričela avstrijska vlada je velikega pomena za cel svet, največ pa za nas Jugoslovane.

Že več stoletja smo vpreženi pod težkim jarmom sužnosti. Naša Avstrija bila nam je najhujša mačeha, vsem Slovanom. Razdelila je nas, dala nam tuja imena, vzela nam svobodo jezika, svobodo uma. Držala je nas v nevednosti, da nismo znali drug za drugega (in nekateri še sedaj ne vedo). Pobralla nam je vsa najboljša polja, gozdove, službe, itd. Te je razdelila med svoje prave otroke NEMCE ter jih imenovala grofe, barone, firše, itd. Nas pa je nazivala kot hlapce, pse, itd. Pustila nam je kamenita polja, brinje in grmovje za gozdove. Pustila nam je tudi davke, finance, beriče in hudiče. Naučila nas je trpežljivost in pasjo ponižnost, da naj ljubimo bič in roko, katere nas bije.

Mi, kateri smo se umaknili, ko pogledamo na to pasjo postopanje se zgražamo in obzljujemo naše brate, kateri morajo to postopanje prenašati.

Ampak vsaka sila do vrémena. Vsaka stvar ima konec tako se tudi naši brezsrčni mačehi bliža zadnja ura.

Dobila je rusko mrzlico, upije in kriči na pomoč. Kako bi ji neki radi pomagal, kajne? Toda preveč je oddaljena od nas in gotovo bi prišli prekasno. Pustiti bomo morali to delo bolj spretnim bratom dr. Srbom in Rusom. Ti vemo, da ji bodejo najbolj pomagali.

Operacija je kritična, in ako obstane naša mačeha še živa, tedaj ji bode brez rabe tista roka, s katero je vihtela bič nad nami. In čudno, mi ne jokamo!

Velikega pomena je vse to za nas Jugoslovane. Grmi, bliska, treska, temno je po naši domovini. Naši bratje sekajo, lomijo in trgajo. Ali bododo tudi nam odvzeti verige? Ali bomo tudi mi Slovenci prosti, ko se zaključita boj? Ali bomo tudi mi v kolu svobodnih sinov, „Majke Slave“? D. P.

Lakota proti prebivalcem evropskih velemest. Vsa transportna sredstva so bila izročena vojnimi oblastmi, tako da ni s čim prevažati in razvažati življenske potrebščine. In poleg vsi možiki so bili poklicani k vojakom, tako da ni nobene ga ki bi opravljal težka dela. Doma so ostali pač le starčki, ženske in otroci.

Slovenski listi v Ameriki, skoro brez izjeme, so začeli pisati čez avstro ogrsko vlado. Nekako tako gonijo proti vladi so povzročali tudi srbski listi. Zato je Avstrija hotela da pošlje svoje žandare v Srbijo, da zatre proti avstrijsko gonjo. Ker pa Srbija ni temu dovolila, je pa Avstrija napovedala vojno. Strahopetna Avstrija se ni bala zahtevati kaj takega od majhne Srbije, toda vemo, da bi si ne upala vprašati Ameriko za dovoljenje poslati sem svoje žandare, da bi zatrli amer. slovensko časopisje ter zaprli slovenske rodoljube, ki se ne bojijo potezovati se za svoj narod.

V Coloradi je: 17.071 Nemcev; 14.375 Italijanov; 13.042 Avstrijskih; 12.926 Angležev; 8.710 Ircev; 4.269 Rusov; 4.269 Skotov; 1.632 Ogrov in 1.373 Francozov. Veliko teh se je zavedno poslovalo od evropskih vladarjev s tem, da so vzeli državljanski papir.

Pueblske novice

—Meseca septembra se bodo vršile predvolitve, da se imenujejo kandidati raznih političnih strank. Pri teh volitvah bodo smeli voliti le oni, ki so vpisani v volilnem imeniku, to je oni, ki so registrirani. Pravilno registrirani so pa že vsi oni, ki so volili pri zadnjih okrajnih in državnih volitvah leta 1912, izvzemši so pa oni, ki so se preselili na drug naslov od rečenih volitev. Ti slednji se morajo nanovo registrirati kakor tudi oni, ki niso zadnjič volili. Toraj, kdor ni registriran, naj tako stori in namreč v uradu okrajnega tajnika (County Clerk's Office). Pri registriranju bode v uradu pomagal rojak Peter Čulig, ki tam službuje že več časa. Odlok za registriranje je od 10. avgusta do 5. septembra.

—Radi rahlega zdravja se je iz Butte, Montana povrnil naš nekdanji sotrudičnik Robert Roblek.

—Udeležba nedeljskega spreveda dr. Sv. Jakoba je bila nepričakovano velika. Veselica je tudi dobro išla.

—Iz stare domovine se je povrnil gostilničar Joe Smrekar.

—Mnogo tukajšnjih rojakov je dobilo pozivnice, da morajo iti k naboru. Tukaj imajo posestvo in družine, v domovini pa tudi posestvo. In marsikateri ne ve, kaj bi ukrenil. Ako ne gre, tedaj zapade kazni in še zna izgubiti posestvo v stari domovini. Ako pa gre k naboru, pa zna dobiti kroglo in imel ne bo nič. Ko bi bilo po našem, bi raje izgubil posestvo nego stavljal življenje v nevarnost.

—V terek dopoldne se je vršil pogreb Joe Jenko-ta, ki je dne 30. julija našel grozno smrt pod tovornim vlakom. Pokojni, star 17 let, je prišel v Ameriko pred poldrugim letom. Bil je rahlega zdravja in radi tega ni nikjer mogel dobiti dela. Bil je brez vseh sredstev in vsled tega so rojaki pobirali milodarov za pogreb. K pogrebu je prišel Franc brat pokojnika iz Salide Ranjki zapuščila tukaj sestro Nežo, omoženo Perme, v Leadvillu sestro Ano, omoženo Prusnik, v Minnesoti brata Lovrenceja, v Kansasu pa brata Ivana. Pri vojakih na Hawai se pa nahaja brat Alojzij.

Slabe delavske razmere so nastale v raznih b a k r e n i h okrožjih na zapadu. V Butte so zaprli več rudnikov in topilnic, ravno tako tudi v drugih krajih. V Douglas, Ariz. so pa delavcem celo znižali zaslužek za 10 odstotkov. Vzrok se pripisuje vojni, ker je ne mogoče pošiljati bakra v Evropo, kjer je najboljši trg za točito kovino.

Guverner Ammons se jako huduje, ker demokratska konvencija ni odobrila njegovo ničvredno vladanje, zlasti pa njegovo prijateljstvo do Rockefellerja.

Gostilničarjem v štrajkovišču je guverner nanovo prepovedal prodajo opojnih pijač. Smejo pa prodajati neopojne pijače.

Stavkolomilci zapuščajo delo v velikih množinah. Med tem se pa noter silijo drugi, ki hočejo poiskusi svojo srečo. Toda končno bodo tudi ti novodošli morali opustiti delo, kajti v premogovnikih se sedaj ne da kaj zaslužiti. Večina stavkolomilcev ne pokriva stroškov.

SLOVENSKI NAROD

Edini slovenski list na zapadu in glasilo
Zapadne Slov. Zveze. Izhaja vsak petek.

Naročnina za Ameriko le proti predplačilu stane:
za celo leto \$1.50; za pol leta \$1.00; za
Evropo \$2.00.

Oglasni sprejemajo se po dogovoru. Depisi in
novice priobčijo se brezplačno. Depisi brez pod-
pisa se ne sprejmejo. Pri sprejemih bivališča
naj vsak naročnik naznači poleg novega tudi
stari naslov. Depisi in denarne vrednosti pošilja-
jo naj se na naslov:

SLOVENSKI NAROD

BOX 1181, PUEBLO, COLO.

Redakcija: 117 W. NORTHERN AVE. Office

TELEPHONE: MAIN 995

E. J. MENSINGER, urednik in lastnik

SLOVENSKI NAROD

The only Slovenian newspaper in the West.
Published weekly by E. J. Mensinger, at 117
W. Northern Ave., Pueblo, Colo. The official
organ of the "Western Slav. Association".
Advertising rates sent upon request.

Sedanje razmere.

Piše H—r.

V južni Coloradi divja voj-
na med delom in kapitalom.
Na stotine štrajkarjev, žena in
otrok trpe pomanjkanje. Ni
česar niso zakrivali drugega
kot da zahtevajo to kar jim
gre; organizacijo. Vse zaved-
ne delavstvo sipatizira z nji-
mi. Delavstvo cele Amerike
zbira prispevke za nje, da se
zamorejo vsaj deloma prežive-
ti v takih strašanskih razme-
rah. Pomislimo samo na dru-
žino, katere oče in reditelj sto-
ji na štrajku — ženo in kakih
pet ali šest otrok. Že prej je
zaslužil le toliko, da baš niso
stradali. Sedaj pa že toliko
časa brez zaslužka, brez denar-
ja. Smilijo se mu otročiči.
Smilijo ker jim ne more dati
tega kar bi jim tako rad dal.
Niti oblačiti dostojno mu je
nemogoče vsi družino. Srce
se krči očetu — reditelju ob
pogledu na svojo družino. De-
lodajalci ga vabijo nazaj na
delo in mu obljubujejo vse
mogoče (in nemogoče) ako
bode klečeplazil pred njimi.
Za hip mu pravi v srečo, ko
gleda v bedi svoje najdražje:
pojdi in daj kruha njim, kate-
rim si odgovoren za vzgojo in
izobrazbo. Toda take misli le
za trenutek vzdržava. V duši
vzraste pogum, pogum zaved-
nega delavca: oni pogum, ki
mu pravi, da tiranstvo nad de-
lavskimi sloji se mora zdrobiti
uničiti in priti mora svoboda
v verige vklenjenemu trpinu
— delavcu. Klobuk doli pred
tako zavedno-mislečemu de-
lavcu!

Na obali Atlantika, v me-
tropoli Združenih držav žive
baroni premoga, bakra, jekla
in sploh vseh večjih industrij.
Velikanske palače z preproga-
mi prevlečene sobe in drago-
cenim pohištvom, so njih do-
movi. Ničesar jim ne manjka.
Kar si poželijo, to jim — na u-
darec zvonca — prinese šema-
sto napravljeni livrirani sluga.
Brezdelniki so, ki spe podnevu
ponoči pa žive v razkošnih
salonskih sobah življenje naj-
grših in najstudenjših orgij. In
ti vladajo, diktirajo cene in
mezo ljudstva, ki se peha od
danes do jutri v mizeriji za go-
li obstanek. In ti še nikdar,
niti od daleč ne, niso videli
vročih rogov in zaprašenih
tovarn, katere lastujejo.

Padla je tiranija nad narodi.
Padla je srednjoveška premoč
nad tlačanim ljudstvom. Pa-
dla bode tudi nadvlada nad
industrielnim delavstvom.

V velikanski železni tvorni-
ci — jeklarni dela živo bitje —
človek; izsesan, suh in do
mozga izmučen. Od jutra do
večera dela v strašanskem ro-
potanju, kot stroj, napol nag
pri vročih plavžih in raztop-
ljeni železni lavi, pri velikan-
skih valjalnicah svetlorudečih
ingentov. Jeklarniški delavec
je najbolj izkoriščen nad vse
mi drugimi industrielnimi de-
lavci. Mala nepredvidnost, ma-
la nezgoda in smrt delavca je
na vidiku: pograbi ga kolesov

je ali rudeče-valjene železne
palice — družina je brez redi-
telja prepuščena v kruti borbi
za obstanek.

V industrielnem delu mesta
z velikanskimi tvornicami, se
podi deca po ulicah sem in
tja, nekateri bosi in razstrga-
ni, brez temeljite vzgoje in
izobrazbe. Na mladostnih li-
cih se opaža tope instinkte ra-
sušnjene delavske mase. Vla-
dajoči element je ki tlača de-
lavske družine k razdvoju in
prepiru, da se mladost izgub-
lja brez cilja in brez pravega
smotra v valove življenja — v
zgodnji mladosti.

Izvirna poročila

Colo. City -- Vlak za vlakom
vozi sedaj sem izletnike v to
krasno romantično okolico. Iz
toplih krajev prihajajo sem
iskati si svežega zraka, kate-
rega imamo tukaj pod visoko
goro Pike's Peak, ki je 14 500
čevljev nad morskno gladino.
Tukaj v coloradskem hribov-
ju v romantičnih prelazih so
najlepša zabavališča ameriških
turistov. Manitou! Cenjeni
čitatelj, ako obiščeš ta kraj, ti
pridejo v spomin časi, če si
sploh kedaj čital o njih, ko so
se indijanski narodi bivali tu
okrog ter imeli svoja bivališča
in lovišča. Tu je pa sedaj res
polno modernih hotelov, ka-
mor prihajajo ptujci od vseh
strani, namreč občudovati na-
ravne krasote srebrne Colora-
de. Koliko spremembo je čas
napravil! Slovenski delavec,
ako slučajno obiščeš ta kraj,
moraš videti da prihajajo sem
ljudje iz boljših krogov, ki ži-
vijo od žuljev ubozege, do se-
daj toliko zaničevanega delav-
skega ljudstva. Ti lahkoživci
pridejo spomladi in odidejo v
jeseni. Poletje preživijo tu-
kak v svežem čistem zraku in
vsega imajo v izobilju. Ali si
ti delavec, ki kapitalistom pri-
pravljaj tak luksuz, zamoreš
kedaj zabavati in odpočiti?
Ne, družega ti razkošni kapi-
talisti ne velijo kot garaj in
garaj do groba. Produciraj
jim ogromnega premoženja,
toda od tega ti dajo le toliko
da s silo ohraniš nit življenja.
O zabavi in počitku ti pa sploh
ni misliti. Radi tega je čas da
se dvignemo proti kapitalis-
tom, ki brezmejno izkorišću-
jejo delavski razred. Treba je
pogumno in složno delovati za
naš boljši obstanek in po vz-
trajnem boju moramo priti na
krmilo. Ne udajmo se našim
tlačiteljem. Vzpodbujamo e-
den družega ter iščimo nam
potrebne izobrazbe. Čitajmo
delavske liste, da pridemo do
spoznanja kaj nam je potrebo-
no v tem sedanjem času za
naš dobrobit. Otresimo se pa
zavedno vseh kapitalističnih
in srednjoveških listov.

Pozabiti pa ne smem, da je
imelo dr. Zvon št. 6 ZSZ. iz-
vanredno sejo dne 26. julija
na kateri so pristopili trije no-
vi člani. Nadalje naznanjam
vsem tistim, ki žele pristopiti
k našemu društvu, da je pri-
stopnina prosta za nedoločen
čas. Plača se samo toliko, ko-
likor zveza zahteva. Vsakemu
priporočam našo domačo zve-
zo, ker je v naši bližini. Pod-
njeno okrilje naj bi se zbrali
vsi zavedni delavci na zapadu
in boljše bi bilo za nas vse.
Pozdrav do vseh zavednih Slo-
vencev in Slovenk!

Louis Lovšin

Colo. City — Iz urada dr.
Zvon št. 6 ZSZ. Na izvanred-
ni seji smo sklenili, da naj
članek glede operacije ostane
do prih. konvencije, ker ni
pravilno, da bi vedno pravila
prenovljali. Druga društva se
pa prosijo, da ne iščejo pod-
pore za vsako malenkostno
operacijo, kar se izprevidi iz
glasovnice poslane našemu
bivšemu delegatu. Priporoča-

mo tudi, da se bivšim delega-
tom vzame vsa moč do nadal-
jnega glasovanja. Ako se pri
Zvezi kaj nepravilnega prigo-
di, naj blagovoli glavni odbor
poslati glasovnice na vsa kra-
jevna društva, da društva spo-
šno glasujejo, ne pa sami bivši
delegati.

Joe Kapsh, preds.
Louis Lovšin, tajnik
M. Kapsh, blag.

Salida — Tukaj nam gre bolj
slabo, ker sem zahaja dosti
brezposelnih ljudi. Mislim da
so večina skebi. Iz Minneso-
te in drugih vzhodnih krajev
je tudi prišlo mnogo Rusov in
Poljakov, ki so dobili delo v
šmelci, kjer delovodja izpod-
riva stare delavce. To pa se-
veda radi tega, ker novodošli
radi kupujejo delo in sicer z
gotovino ali pa s smodkami.
Zato se pa moramo stari de-
lavci varovati, da ne spodleti-
mo. Res žalostne razmere še
znajo zavladati, če organizira-
no delavstvo ne pride na kr-
milo. Znamo še priditi do te-
ga, da bomo morali delati za
petdeset centov na dan. Vse
še znamo doživeti, če se ne
bomo potegovali za naš kruh.
Konečno kličem coloradskim
štrajkarjem: držite dokler je
mogoče, da bomo zopet imeli
kruha ter živeli kot ljudje.
Pozdravi!

Zast. S. N.

Leadville — Kar se tiče de-
lavskih razmer je po navadi,
dela primanjkuje in ako člo-
vek pride ob delo, tedaj je ja-
ko težavno družega dobiti. Se-
veda kdor ima delo, mora tudi
pošteno garati. Le še to je
dobro, da imamo slovensko
bralno in izobraževalno druš-
tvo, tako da se lahko razvedri-
mo in odpočijemo od napor-
nega dela. Brez tega društva
bi bilo še bolj žalostno in te-
žavno. Ob tej priliki pa ulju-
dno vabimo vsakogar, ki še
ne spada k prekornemu dru-
štvu, da se pomuja takoj,
da postane naš član.

In nadalje opozurjam vse
člane bralnega društva, da bo
izvanredna seja dne 8. avgus-
ta pričeni ob 7mi uri zvečer
v dr. dvorani 527 Elm St. Se-
ja je velike važnosti, zato se
apeluje k polni vdeležbi.

Bratski pozdrav.

Adolph Anžiček, taj.

RAZNE STVARI.

Sedemdesetletnica kralja Pe-
tra. Dne 12. julija je slavil
srbski kralj Peter svojo 70let-
nico rojstva. Srbski narod je
proslavil ta dan z zanešenim
ponosom, saj je srbski kralj
po strašnih razmerah za časa
poblastnega kralja Aleksandra
Obrenovića in njegove nevre-
dne žene Drage uvedel v Sr-
bijo red in poštenost, začel
pametno slovansko zunanjo
politiko ter je z dvema zma-
goslovnimi vojnami izdatno
razširil meje srbske kraljevine
Premagal je Turke in Bolgare
ter ukrotil ob mejah Balkan-
ce. Balkanska zveza, prva in
druga, je pod vodstvom kralja
Petra dosegla največje uspehe
Želeti je, da se tudi razmerje
z Avstro-Ogrsko zboljšajo in
utrde. Kralj Peter je vedno
spoštoval srbsko ustavo ter je
vršil le želje svojega naroda
Skrbel je v prvi vrsti za raz-
voj srbske industrije ter se je
številu domačih tovarov zelo
pomnožilo, dvignil je ljudsko
sredstvo in visoko šolstvo ter
ustanovil nešteto učilišč za
dečke in deklice. Kulturni
zavodi imajo v kralju Petru
najboljšega podpornika. Tem-
eljito je poboljšal tudi srbs-
ko vojsko, ki se je pod njego-
vo vlado dvignila na vzorno
višino. Zlasti srbsko topničar-
stvo je prvovrstno v Evropi.
Kralj Peter je v zadnji dobi
bolehen, navdušen in ga muči
protin. Zato ga nekaj časa na-
domešča prestolonaslednik A.

Konec na 4. strani.

Za čašo vinca rujnega

Posten kristjan življenje da!
Da, dal bi ga za tako
vinco, kakorsnega je do-
biti edinole v gostilni!

Joe Shuštár-ja

PHONE UNION 1026

201 E. NORTHERN AVE., PUEBLO, COL.

M. NOVAK & F. GREBENC

priporočata svojo

GOSTILNO

300 SPRING STREET

Točiva vedno sveže Neeffovo pivo in najfinjša
žganja ter prodajava raznovrstne smodke.
Tudi prodajava Neeffovo pivo na debelo.
Za točno postrežbo jamčiva.

Pijmo ga, dokler živimo!

Najboljšega pa ima

MARTIN SIMSICH

Gostilničar na Grove

GOSTILNA

PETRIC & TEZAK

317 SO. UNION AVE.

je najbližja slovanska gostilna od U-
nion kolodvora v Pueblu. Točijo se
raznovrstne pijače. Rojakom se last-
nika najtopleje priporočata.

Prijatelji nas podpirajo stem, da
podpirajo oglaševalce tega lista!

Pueblo Bar

230 South Union Avenue

Sl. gostilna v glavnem delu mesta
John Perencevič, imitelj.

Dr. Moore

Zobozdravnik

3. in Main Street

nad Pueblo Savings Bank

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA

5. JULIJA 1908

INKORPORIRANA

27. OKTOBRA 1908

Western Slavonic Association

Glavni sedež: Denver, Colorado

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOHN PEKEC, 4511 Wash. Street, Denver, Colorado.
Podpredsednik: MARK MATJAŠIČ, 2322 Madison Ave. Butte, Mont.
I. Tajnik: JOHN KLUN, 615 Egan Place, Denver, Colo.
II. tajnik obenem zapisnikar: J. CANJAR, 4422 Grant St. Denver, Colo.
Blagajnik: JOE VIDEČIČ, 4428 Logan Street, Denver, Colo.
Zaupnik: JOHN PREDVOJČIČ, 4527 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:

JOH. PRIJATU, predsednik, 5223 Washington Street, Denver, Colo.
JOHN GERM, 412 Spring Street, Pueblo, Colo.
ALOJZ PROSEK, Box 272, Louisville, Colo.

POROTNI ODBOR

ANTON VODIŠEK, predsednik, 424 Park Street, Pueblo, Colo.
FRANK MALOVICH, Helper, Utah,
JOE LAKOVICH, Box 88, Louisville, Colo.

GOSPOPARSKI ODBOR:

John Pekec, John Predvoich, Mihael Simič, Joseph Videtič in John Dergano.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

H. H. MARTIN, Majestic Bldg., Denver, Colorado.

URADNO GLASILO:

"SLOVENSKI NAROD", Box 1181 Pueblo, Colorado

Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika
gl. nadzornega odbora, prepisne zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

Pristopnina

k podpornemu društvu

SLOVAN šte. 3 Z. S. Z.

je znižana do polovice in namreč do 12. avgusta 1914. Pla-
ča se, kot na primer: od 16ga do 20ga leta samo \$1. pri-
stopnine, potem pa za vsacih pet let po 25c več. Zapadna
Slovanska Zveza daje en dolar (\$1) bolne podpore vsaki
dan, in \$500. posmrtnine. Poleg tega daje lepe podpore za
razne poškodbe. Mesečni prispevek znaša samo \$1.35. Žen-
ske se tudi lahko vpišejo za polovico podpor in posmrtnine.
Društvo se je že zelo lepo razvilo in postaja čimdalje
bolj ugledno. Zlasti, ker je to domača Zveza, apelujemo na
tukajšnje Slovence in Slovenke, da se nam pridružejo v ve-
likem številu, da tako povzdignemo našo organizacijo do lep-
šega stališča, in da bode v ponos vsem zapadnim Slovincem
Zglasite se pri dr. Vogtu ali pri taj.: J. Germ-u, 412 Spring.

Rojaki! Podpirajte „Slovenski Narod“

V prejšnjih letih!

Velikokrat slišimo, kako so naši pradedje živeli in kako so
bili zdravi. Živel so vedno po zahtevah narave in brez vsake
razkošnosti. Absolutno nemogoče pa je za ljudi, ki živijo v me-
stih, da bi jim dalo tako življenje zadovoljstvo. Nenavadno živ-
ljenje, kakor primankljaj svežega zraka in solnčne svetlobe,
vplivajo zelo slabo na nas in nas prisilijo, da moramo iskati
zdravila, katera pomagajo vzdržati naše prebavne organe pri
pravem delovanju. Kot tako zdravilo je dobro poznano

Trinerjevo zdravilno grenko vino

Prvi učinek tega zdravila je, da očisti vse zaostale tvarine
ki ne bi smele biti tam, posebno ostanke neprebavljene hrane,
ki so se vstavili v drobo. Ti stari ostanke jedi zastrupljajo celi
život. Drugo sredstvo je, ojačiti notranje organe in tako prepre-
čiti ponovno bolezen. Mi priporočamo nadaljšo uporabo tega
zdravila.

V boleznih želodca v boleznih jeter v boleznih črevesja

To zdravilo navadno daje popolno zadovoljnost in sicer zato, ker prina-
ša pomoč. Ravno tako je v raznih drugih slučajih, kot pri zapeki, nervoz-
nem životu, zgubi apetita in izgubi spanca.

Dobi se v lekarnah.

JOS. TRINER

Uvaževalec in Izvaževalec

133-39 S. Ashland, Chicago, Ill.

TRINERJEV LINIMENT je precej močno zdravilo, lahko se ga pomeša z oljnim oljem.
Večkrat se pripeti, da bolečine v udih sklepov in mišicah prenehajo že pri prvi uporabi.
Imejte ga vedno doma pri rokah, da ga lahko takoj rabite ako je treba.

„Prokleta...!“

Roman, spisal Emile Richebourg
— Poslovenil Janko Leban —

(NADALJEVANJE)

5.

Lucila se je hitro bližala reki. Mladi neznanec jo je pričakoval na drugem bregu, blizu brvi. V hipu je bila pri njem. Niti besedice ne izpregovori, objame ga in zdajci je bilo srce na srečju. Njiju ustnice se staknejo. To ni bil po ljub, nego združitve dveh duš, ki sta ustvarjeni druga za drugo.

Potem jo povleče med topole, kjer se ustavi.

„Ljubica mojega srca!“ zašepeče on. „Ako pomislim, kak m nevarnostim da klubuješ, hoteč meni darovati srečen in vesel trenutek, tedaj si moram sam sebi grenko očitati; jaz se ne smatram vrednega tvoje ljubezni, ki je vendar moje življenje. In ko berem iz tvojega srca, kako si mi brezmejno udana, tedaj zaridim zbog samopašnosti svoje! Kajne, jaz sem ti pač nenasičen?“

„Jaz te ljubim!“ odgovori deklica in ga tesno objame.

„O ti ljubljani angel!“ nadaljuje on ginjen, „namesto da bi tožila, odpiraj mi z vsako besedo k nebesom! Ti do bro poznaš vse moje življenje in njega trpljenje. Nahajal sem se v tmini obupa. Lepa in smehljajoča si se pokazala na obzoru mojega življenja kakor svetla jutranja zarja, in od tega trenutka sem se počutil, kakor bi me obsijal ves lesk in blesk. Bil je čas, ko sem preklinjal svoje revno življenje; preklinjal sem ves svet. Ti si me pa veselo prerodila, in veselil sem se svoje ga obstanka. Kakor veter, ki prežene oblake, tako si z enim pogledom pregnala tmino iz moje duše. V mojem srcu je bivalo zaničevanje do človeka morda sovraštvo do njega!“

„Ti si povzročila, da se je ljubezen rodila v njem. Le misli nate zadošča, da se mi pokaže vse v prelepem svitu. Če me ponoči mamijo sladke sanje, ti si ljubica, ki mi jih pošiljaš! Vsako veselje, ki sem ga kdaj vžil, ti si mi ga dodelila! — In kaj sem jaz tebi dal za to? Nič. Pač nekaj. Dal sem ti skrb, žalost, strah...“

„O, Leon, molči vendar! To ni res!“ — Seveda! Predobra, preblaga si, da bi to priznala. Pa glej, ravnokar si zatrepetala, ker si slišala šum; ptič je udaril s perutima v vejah... Jaz sem mož, in ti, šibka ženska, mi moraš dajati poguma. Ne, ne, jaz nisem mogel še nič storiti zate...“ — „In ali ni to nič, da si me ljubil in me še zmerom ljubiš?“ — „O da, da, jaz te ljubim! In dokler bide moje srce, bodeš sama vladala v njem! Pa ljubiti te samo, to še ne zadošča. Dolžnost mi je, da ti zagotovim mir, da storim, da se bode na tvojih ustnicah zopet zibalo nekdanje ljubko smehljanje, da storim, da se ti povrne na čelu ponos! Ljuba Lucila, ti nisi srečna, jaz vem, da te zmerom teži...“ — „Ah, pojdi, pojdi, ljubi moj, saj nisem toliko nesrečna, kakor si misliš. Moje zaupanje vate je tako popolno, tako brezmejno da mi je mogoče, vse prenašati; in moja ljubezen je toliko, da mi daje tak pogum, ki se ne da upogniti ali streti. Če bi nama bilo lahko, srečo pri boriti si, izvestno bi se tako ne čislala. Zakrivati ti pa vendar ne morem, da da sem, kar je nekaj časa nemirna. Moj oče ne govori več z mano, nje gov pogled je tako oster; vse

se kuha v njem, otožen je in meni se zdi, da je kaj iztaknil...“ — „O, saj tako je moralo priti! To je bilo, česar sem se jaz bal. In še zmerom se mu ne smem prikazati! Najprej moram zmagati usodo, ki me preganja.“ — „Leon, položaj je ozbiljen, minute so drage, vsak trenutek je vreden dneva, treba je hitro delati, energično delati. Moje misli romajo s tabo, s tabo bodo, in česar bi morda za se nikdar ne storil, to storiš za me...“ — „Prav imaš. Dovolj je slabosti. Dolgo že sem se obotavljal. Tudi ti ne bodeš smela več dolgo hinavšiti; saj se laž protivi blagi tvoji naravi.“

„O Leon, ne očitaj si ničesar; kar storim, to storim za najino ljubezen. Kar sem storila, to bi, čutim zopet storila. Ali si se odločil zatrdno, da odpotuješ jutri?“ — „Da, moja draga, in ravno zato sem hotel še enkrat govoriti s tabo, še enkrat te videti.“ — „Leon, več nego skrivnost tvojega rojstva je to, kar želiš odkriti; najina sreča je, ki jo misliš doseči! Ne zboj se ničesar, tudi ne nevarnosti, da najina razmera pride na dan! Misel name naj ti daje potrebne moči!“ — „Videl sem te zopet, čutil sem, kako je bilo tvoje srce na mojem, zdaj sem močan, pogumen.“ — „Odpotuj torej, dragi mi Leon, moj — mož, odpotuj ter povrni se kmalu k svoji ubogi Lucili s poročilom najine sreče!“ — „Pojutranjem bom v Parizu.“ — „V Parizu!“ se začu di mlada deklica. „Zakaj v Parizu?“ — „Ker se skrivnost sedaj nahaja v Parizu.“ — „Kako! Ona stara ženica, ki te je odgojila; je-li zapustila vas?“ — „Ne,“ odgovori on žalostno. „Mrtva je.“ — „Mrtva!“ jekne Lucila. — „Da, in jaz ne vem, če se mi bode dosedanja renta še nadalje izplačevala.“ — „O moj Bog, o moj Bog!“ zamomlja mlada deklica. — „Pa pomiri se, moja draga, pomiri se vendar! Četudi mi smrt stare Marijane, ki je skrbela zame otroka, in ki mi je tako dolgo časa bila edina, ki me je rada imela, provzročila veliko žalost vendar ta tožni dogodek mi kolikortoliko pomore do tega, da se izpolni moj namen.“ — „Pa saj Marijana ne more več govoriti. In midva sva vendar stavila vse svoje upanje vanjo. Tvoja skrivnost je šla zdaj ž njo v grob!“ — „To je res; pa predno je umrla, razsvetlil jo je ljubi Bog. Stara Marijana ni nesla vse skrivnosti s seboj v grob.“ — „Kaj li hočeš s tem reči?“ — Pred kakimi štirinajstimi dnevi, menda ko je čutila, da umre, je Marijana spislala pismo z mojim naslovom ter ga oddala sosedini z opombo, da mi ga izroči po njeni smrti. In to pismo sem, Lucila, včeraj prejel zajedno z nekim drugim listom, ki mi v njem občinski tajnik opisuje bolezen in smrt moje rednice. V svojem pismu mi je Marijana naznanila ime in naslov nekega beleznika v Parizu, ki ji je pošiljal vsake četrta leta skupne najine dohodke. Vedeti to, je vendar že nekaj. Pa oni beleznik je očitno le posredovalec. Marijana mi tega ni zakrila. Za njim se skriva direkten zastopnik moje rodbine. V pismu berem ime, veliko ime, ki ima spredaj grofovski naslov. Prosim te, dovoli mi, da ga še zamolčim — tako velik je moj strah, da še ne bi varal ter ne bi ti po nepotrebnem dal prelepega upanja. Do gospoda s

tem velikim imenom se mi je zdaj obrniti, njega moram videti, tako mi je svetovala rajnica. Kmalu mu bodem stal nasproti. Ah! čutim, da ima ta bogati, mogočni, mož mojo usodo v rokah. On ve. On tudi ve, kaj bi jaz lahko bil in kaj bodem. Kaj-li hočem še? Hočem, kar mi gre. Hočem ime, ki mi gre, bodi-si to kakoršnokoli. Kaj-li je na tem, če je tudi priprosto? Kaj je na tem, če sem tudi ubog? Pa neko ime moram imeti, ako hočem stopiti pred tvoje očetne, in zato ga hočem iskati in tudi najti, naj me stane, karkoli hoče! — Mojo zibel so zagnili z zastorom skrivnosti in zmerom so me obkroževali s temoto in z zagonetkami. Vzrastel sem kakor drevo, sredi pušave, in do tistega dne, dokler tebe nisem našel, romal sem okoli s povešeno glavo, kakor parija. Leži li prokletstvo na mojem rojstvu? Pa če se ga drži tudi hudodelstvo; — naj li se nedolžnik ves svoj živ dan pokori za pregrešek, ki ga ni zakrivil sam? Jaz vendar nisem predrzen! Ne zahtevam drugega, kakor da se povrnem z imenom, da lahko svojo ljubezen do tebe svetlo na glas in ponosno priznam!“

„Leon,“ reče Lucila s svojim mehkim, ginjenim glasom. Kakršenkoli vzrok naj so imeli, da so ti prikrili natančnejše okolnosti tvojega rojstva: ta vzrok se mora umakniti tam, kjer se ne gre za srečo, ampak tudi za življenje dveh bitij. Tako sem polna vere in nade. Do tvojega povratka bodem štela ure. O, da bi mi le v kratkem poslal veselo novico! Naj se zgodi pa že karkoli hoče, Leon, ali dosežeš svoj namen ali ne, piši mi iz Pariza, pa takrat odprto. Sklenila sem skrivaj se več ne shajava. Prejalislej mora vendar moj oče izvedeti o tem. Na kolena se hočem vreči pred njega in upognjena pod njega ostrim pogledom hočem mu povedati vse, prav vse! Vem, da bode njegova žalost večja od jeze; pa kar se gre tukaj za najino srečo, izvestno najdem prave besede, da jo bom zagovarjala in da dobim njegovo odpuščanje!... In zdaj, dragi, ločiva se; moram vrniti se domov in klečeč hočem Boga prositi, da blagoslovi tvoje potovanje.

On jo potegne k sebi in objame; tesno objeta ostaneta nekaj časa.

„O!“ zašepeče on neopisnem blaženstvu. Ti si dihi, ki me poživlja, ti si svet, ki obseva mojo dušo! Še en poljub — bodi moj talisman.“

Ona se mu izvije iz rok ter naredi par korakov. Potem se še enkrat povrne, objame njegov vrat in zbeži.

Mladenč tudi zapusti goščavo. Po dvajsetih korakih pa obstane.

Lucila je koračila čez rečno brv. On je sledil z očmi, dokler se ni izgubila med ovočna drevesa pristavna. Potem korača preko travnikov na cesto saint-irunsko, ki se liki drevored razteza do fremi-courtske vasi, v koje dospes čez kamenit most, ki stoji kakih dvesto korakov pred vajo.

Nakrat obstane, ker zdi se mu, kakor da se kakih petdeset korakov pred njim tik ceste vzdiguje senca nekega človeka.

Srce mu jame silno biti. „Kaj meni se zdi, da me je strah?“ reče sam sebi. „To, kar imam za človeka, izvestno je kak grm.“ To reki gre da lje, hitreje nego prej.

Ko je prav blizu temne mase, ki jo je imel za grm, zadoni strel v nočno tišino.

Istčasno mladenč hripavo zajechi in se z obema rokama prime za prsi. Opoteka se na stran, kakor bi se hotel nečesa oprijeti in pade potem težko kraj ceste na tla. Ni se več ganil!...

6.

Lucila ni še bila stopila v hišo. Slišala je strel. Zamrazil jo po vsem životu in mrzel pot jej oblije čelo. In ona vendar ni mogla vedeti, da velja ta strel njenemu ljubimcu!

Pierre Rouvenat je bil prišel polagoma zopet k zavesti in zaslišavši strel, vstane. Nesrečnej se prime z obema rokama za glavo ter zastoče. Tedaj se je nesreča, ki jo je hotel za-
brani, vendar zgodila! Za man se je torej trudil, da pomiri svojega, jeze se penečega gospodarja — strašni čin je bil storjen!...

„Prepozno! prepozno!“ za stoče, vijoč si roki. „O Jacques! Jacques Mellier je postal morilec!“

Zdajci zasliši korake v predurju.

„To je Lucila,“ si misli, „Jacques Mellier še ne more (Nadaljevanje na 4. strani.)“

Gospod trgovec!

Mogoče si že opazil, da ima jo drugi trgovci več uspeha nego ti.

In zakaj?

Zato ker drugače ravna jo s svojim obrtom. Oglasujejo po listih, kaj ne? Stori tudi ti tako, in videl boš razliko!

McGovern Coal Co.
prodajalci premoga
TELEPHONE MAIN 881
Corner C and Plum Street

PIJTE

PIVO!

AUSTRO-AMERICANA PAROBRODNA DRUŽBA

Direktna črta med New-Yorkom in Avstro Ogrsko.

Dobra postrežba, električna svetiljava, dobra kuhinja, prosto vino, kabine 3. razreda na parobrodih Kaiser Franz Josef I. in Martha Washington. Na ladjah se govore vsi avstrijski jeziki.

Družbni parobrodi na dva vijaka Kaiser Franz Josef I., Martha Washington, Laura, Argentina, Oceania. Novi parobrodi se grade.

Parniki odplujejo iz New Yorka ob 3. uri popoldne.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na glavne zastopnike:

PHELPS BROS. & Co.
2 Washington St., New York

ali na njih pooblašene zastopnike v Zjed. državah in Kanadi.

STANKO & SAJBEL

Slovanska Trgovina z grocerijo in svežim mesom.

Pri nas se vedno dobe fine kranjske klobase, suha rebra in drugo prekajeno meso.

Imamo obširno zalogo specijalskega blaga (grocerije). Domače pecivo je naša posebnost.

Zastopamo Slovencev dobro znano manufakturno družbo W. F. SEVERA CO. in imamo polno zalogo SEVEROVIH ZDRAVIL.

V naših prostorih se nabaja poštni urad, kjer se dobijo poštni znamke in Postal Money Orders.

Postrežba je točna. Slovencev se na j top leje pripravljamo.

PHONE MAIN 137

314 PARK ST., — PUEBLO, COLO.

Unijski delavci

razvažajo naše blago. Naročite najboljšo Walterjevo pivo od nas! Nekoliko ledu damo zastoj!

The Chicago LIQUOR HOUSE

H. LEVIN & SON
lastnika

TISKARNA SLOVENSKI NAROD

je edina sl. tiskarna na zapadu in izvršuje vsakovrstne tiskovine lično in pravilno.

P. O. Box 1181

Tel. Main 995

All ste že obnovili naročnino na "SLOVENSKI NAROD"?

JOHN BARKAR
Slovenski Kovač

se priporoča sl. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela.

PHONE 2505 W
VOGAL C & PALM

M. GRAHEK, ESTATE

(Nasledniki Math Grahek-a) Trgovina z raznovrstnim blagom. Imamo obširno zalogo možkih oblek in potrebščin, kakor tudi obuvala, kovčegov, pohištva, železne robe, itd. itd.

Prodajamo Trinerjevo Vino na debelo!
Gostilničarji! Naročite to vino naravnost od nas!
TELEPHONE MAIN 1094
1201-3 S. Santa Fe, Pueblo, Colo.

The Austrian Mercantile

Se priporoča cenjenim rojakom v obilen obisk kateri hočejo kupiti vedno sveže in posušeno meso, kakor tudi vsakovrstno GROCERJSKO BLAGO. Posebnost so suhe domače kranjske klobase. Postrežba solidna. Cene niske.

JOHN GORSICH
1208 SO. SANTA FE AVE. PHONE MAIN 359

NOVAK & GREBENC
Pueblo, Col. Zastopnika za južno Colorado

Izvrstna pijača!

Walter's GOLD LABEL BEER

"It's in the Brewing"

THE WALTER BREWING CO. PUEBLO, COLO.

